கண்ணீர் விட்டே..

அன்று அங்குள்ள விகாரை ஒன்றில் ஏதோ நிகழ்ச்சி. அதற்காக மோட்டார் வண்டியில் ஒலி பெருக்கியினைப் பூட்டி விளம்பரம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். உள்ளே ஒரு புத்த பிக்குவும் இருந்தார். அந்த இடங்களிலெல்லாம் சிங்களக் குடியேற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தவம் அண்ணர் சொன்னார்.

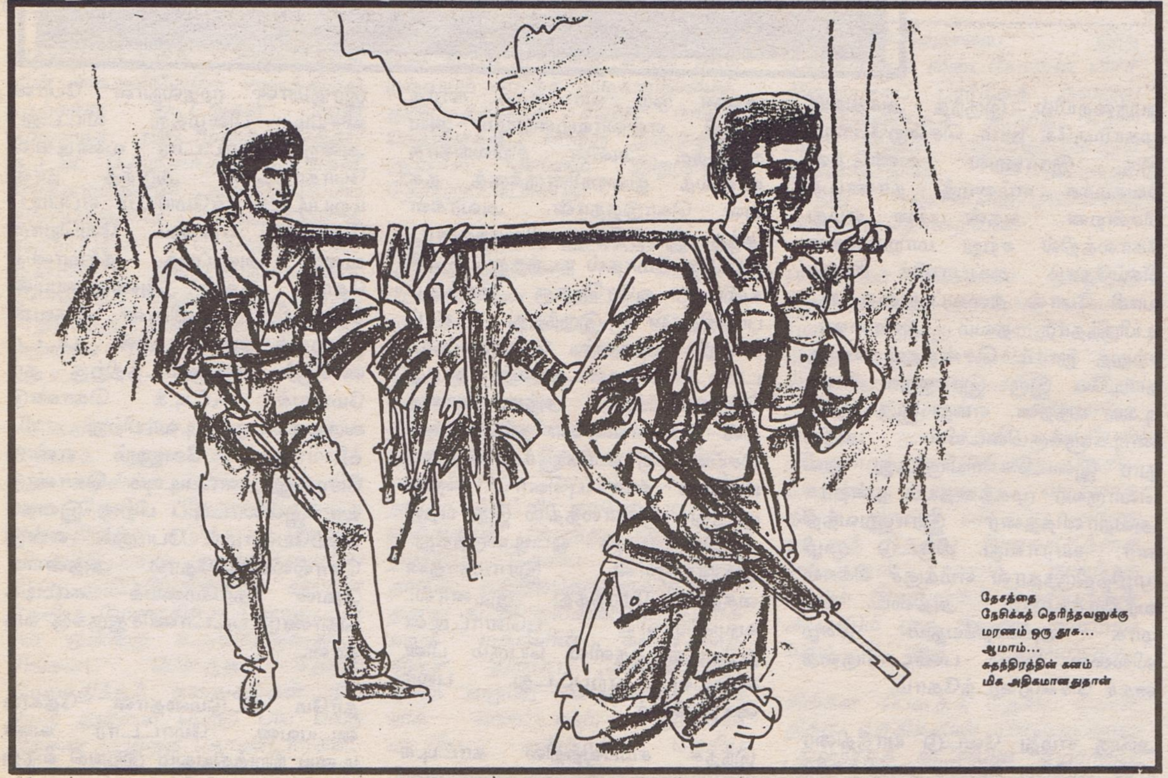

தவம் அண்ணரின் உறவினனை எமது பயணத்தில் தவிர்ப்பதை விட்டு இனிமேல் இணைத்துக் கொள்வதென்று தீர்மானித்தோம். அங்கிருந்து நேரியகுளம் சென்று பின்னர் பிரதான வீதி வழியாக மதவாச்சிப் பேரூந்து நிலையத்தைச் சென்றடைந்தோம். இதற்கிடையில் மதவாச்சிக் காவல் நிலையம் இருந்தது. அதையும் தாண்டித்தான் அங்கு சென்றோம். மதவாச்சியில் எம்மை அனுப்பிவிட்டு தவம் அண்ணையும் அவரது உறவினரும் மிதிவண்டியிலேயே வவுனியாவுக்குத் திரும்பி விட்டனர். நானும் பிரான்ஸிசும் டேவிட்டும் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

எமது திட்டப்படி சிங்களப் பகுதிகளுக் கூடாகச் செல்லும் போது கூடியவரை முழுக்க முழுக்க சிங்களவரே பயணம் செய்யும் உள்ளூர் பேரூந்துகளிலேயே போவதென்று முடிவெடுத்தோம். அதன்படி மதவாச்சியில் இருந்து அநுராதபுரம் போகும் பேரூந்தில் பயணமானோம். அநுராதபுரத்திலிருந்து கதுருவலை வரை (பொலநறுவை) யாழ்-மட்டக்களப்பு பேரூந்திலேயே பிரயாணமாக வேண்டியிருந்தது. அதற்கு மேல் போனால் ஓட்டமாவடிப் பாலத்தில் சிறிலங்காப் படையினரின் திடீர்ச் சோதனையில் சிக்க நேரிடும். எனவே பொலநறுவையில் இருந்து மட்டக்களப்புக்கு உதயதேவி புகையிரதத்தில் பயணமானோம். மட்டக்களப்புப் புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கி மட்டக்களப்பு காவல் நிலையத்திற்கு அண்மையில் இருந்த ஒரு வீட்டிலேயே தங்கினோம். அங்கு பிரான்ஸிஸ் சொன்னான்;

"அப்பாடா! .... மட்டக்களப்புக்கு ஆயுதம் வந்துட்டுது. இனித்தான் ரைகேசின்ட விளையாட்டுத் தொடங்கப் போகுது"

அந்த இரு சுழல் துப்பாக்கிகளும் தான் மட்டக்களப்பு சிறையை உடைத்து நிர்மலா அக்காவை கொண்டு வருவதற்கு நாம் பயன்படுத்தியவை.

மட்டக்களப்பு சிறைச்சாலையை உடைத்து நிர்மலா அக்காவை மீட்டு வரும்போது அந்த இரு சுழல் துப்பாக்கிகளுடனேயே யாழ்ப்பாணம் கொண்டு வந்தோம். கிட்டுவின் பொறுப்பில் நிர்மலா அக்காவை ஒப்படைத்ததும் பிரான்ஸிஸ் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பேரூந்து மூலம் மட்டக்களப்புக்குத் திரும்பி விட்டான்.

சில நாட்களின் பின்னர் மீண்டும் அடுத்த பயணம் ஆரம்பமாகியது. இந்தத் தடவை என்னுடன் தீசன் பயணமாகினான். இவனும் இந்தியப் பயிற்சி பெற்றவனே. இம்முறையும் மிதிவண்டியிலேயே போவதென்று தீர்மானித்தோம். ஆனால் முல்லைத்தீவிலிருந்து திருமலை சென்று அங்கிருந்து மட்டக்களப்புக்குப் போவதே எமது திட்டம். திருமலைக்குள்ளால் எம்மைக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பை சந்தோசம் ஏற்றிருந்தான். வன்னியில் மாத்தையாவைச் சந்தித்து அவர் மேற்கொள்ளும் தாக்குதல் ஒன்றில் பங்கு பற்றி விட்டுச் செல்வதென தீர்மானித்தோம். எப்படியும் அதில் ஆயுதம் கிடைக்கும், அதில் எமக்கும் கொஞ்சம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே அங்கு சென்றோம்.

மாத்தையா ஒட்டிசுட்டான் காவல் நிலையத்தின் மீதான தாக்குதலை மேற்கொள்ளத் திட்டங்கள் தீட்டிக் கொண்டிருந்தார். அத்தாக்குதலில் பங்கு பற்றும் சந்தர்ப்பம் எமக்குக் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டோம். இறுதியாக அவருடன் சென்று அந்தக் காவல் நிலையத்தின் அமைப்பைப் பார்வையிட்டதும், அடுத்த நாள் (05. 08. 84) பிற்பகல் 5. 30 மணிக்கு தாக்குதல் நடந்தது. இத்தாக்குதலில் பங்கு கொண்டவர்களில் மாத்தையா, குட்டி, வசந்தன், நான் ஆகியோரே இன்று இயக்கத்திலிருக்கின்றோம். அத் தாக்குதலில் பங்கு பற்றிய எட்வின், பசிலன், றெஜி, லோறன்ஸ், சபா, பரமதேவா, சசி, மானா, சந்தோசம், சீலன் ஆகியோர் வெவ்வேறு தாக்குதல்களில் வீரச் சாவை எய்தி விட்டனர். (தீசன் அன்று என்னுடன் மட்டக்களப்புக்குப் பயணமாகியவன். ராமு, கோபி, சகோதரம், பாபு முதலானோர் இன்று இயக்கத்தில் இல்லை.)

அத் தாக்குதலில் நான்கு உப இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், மூன்று 303 றைபிள்கள், நான்கு றிப்பிட்டர்கள், இரண்டு .38 ரக சுழல் துப்பாக்கிகள் ஆகிய ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன.

அதிரடிப் படையினர் தங்கியிருந்த விடுதிகள் தகர்க்கப்பட்டன. கணேமுல்லையைச் சேர்ந்த உதவிப் பொலிஸ் அத்தியட்சகர் முதியான்சே கோணமடுவ, மற்றும் கிருஸ்ண சாந்தா, சமரவீர, விஜயரட்ண, விஜயானந்த ஆகிய படையினர் கொல்லப்பட்டதாக சிறீலங்கா அரசு அறிவித்தது. எமது தரப்பில் இழப்பெதுவும் இல்லை. சசி, வள்ளல், மானா, கோபி ஆகியோர் காயமடைந்தனர். இந்திய அரசிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னர் எமது சொந்த ஆயுதங்கள் மூலம் நடத்திய இரண்டாவது காவல் நிலையத் தாக்குதல் இதுவாகும்.

இத் தாக்குதல் முடிந்ததும், இரு உபஇயந்திரத் துப்பாக்கி, ஒரு சுழல் துப்பாக்கி என்பவற்றை மாத்தையா எமக்கு வழங்கினார். அவருடன் நின்று மட்டக்களப்புக்கு தன்னை அனுப்பும்படி அவரை நச்சரித்துக் கொண்டு நின்ற பரமதேவாவையும் எம்முடன் அனுப்பி வைத்தார்.

பரமதேவா மட்டக்களப்பில் நிற்பதால் இயக்கத்திற்குப் பெரும் பலம். ஏனெனில், இந்தப் போராட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் தமிழ்த் தேசிய உணர்வுள்ளனவாக இனங்காணப்பட்ட அனைவருடனுமே பரமதேவாவுக்கு தொடர்பிருந்தது. இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிப்பதில் பரமதேவாவுக்கு தனியானதொரு ஆற்றல் உண்டு. உணர்வு பூர்வமானவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, போராட்டத்திற்கான பலமான அத்திவாரத்தைப் போட பரமதேவாவால் இயலும். எனவே, பரமதேவா எம்முடன் வருவது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். சந்தோசம், தீசன், பரமதேவா, நான் ஆகிய நால்வரும் கொக்குத்தொடுவாய்க்குச் சென்று சசியின் வீட்டில் அறிமுகமாகிவிட்டு காட்டில் தங்கினோம். அதன்பின் எங்களுக்கு சசியின் வீட்டிலிருந்தே உணவு வந்தது. மீண்டும் எமது பயணம் ஆரம்பமாகியது. அதிக தூரம் மிதிவண்டியை உருட்டிக் கொண்டே போகவேண்டியிருந்தது. நெஞ்சுக்கு மேல் ஆழமுள்ள ஆற்றைக் கடந்தே தென்னன்மரவடிக்குச் சென்றோம். 'அப்பாடா! திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குள் கால் வைத்துவிட்டோம்' என்று எண்ணினோம். அங்கு சந்தோசம் தனக்கு அறிமுகமான ஒரு வீட்டிற்கு எங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு சென்றான். அங்கே கிடைத்த செய்தி:

"பின்னேரம் தான் ஆமிக்காரரர் வந்திட்டுப் போறாங்கள்; நாளைக்கு காலையில வாறதா சொல்லிப் போட்டுப் போறாங்கள்!" -அவ்வளவுதான். உடனே அங்கிருந்து திரும்பிவிட்டோம் - ஏற்கனவே சந்தோசம் தென்னன் மரவடியில் வைத்திருந்த 4 றிப்பிட்டர்களையும் கிளப்பிக் கொண்டு.

மீண்டும் மாத்தையாவைச் சந்தித்தோம். அவர் கடல்வழி மூலம் பயணமாகுமாறு கூறினார். அதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு சந்தோசத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதுவரை பரமதேவா, தீசன், நான் ஆகிய மூவரும் தங்கியிருப்பதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்யுமாறு காண்டீபனிடம் கூறினார். காண்டீபனுடன் தங்கியிருந்த காலத்தில் குடியேற்ற வாசியான ஒரு சிங்களவனுக்கும் மரணதண்டனை வழங்கினோம். இவன் இராணுவத்தினருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவன். அந்த நெருங்கத்தினால் மண்ணின் சொந்தக்காரர்களுக்கு பல்வேறு வகையிலும் அச்சுறுத்தலாக விளங்கியவன். சில நாட்கள் சென்றதும் சந்தோசம் திரும்பி வந்தான். கடற்பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் பூர்த்தியாகிவிட்டதாக கூறினான்.

வடமராட்சியிலிருந்து செம்மலைக்கு ஒரு வள்ளம் வந்தது. அந்த வள்ளத்தில் கணேஸ் வந்திருந்தான். எமது பயணத்தில் இணைந்து கொள்வதற்காகவே அவனும் வந்திருந்தான். வள்ளத்தை நிறுத்தக் கூடியபகுதிகளில் சிங்களவர்களின் வாடிகள் இருந்தன. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் வள்ளத்தை நிறுத்த முடியவில்லை. கொந்தளிப்பு உள்ள கடல்பகுதியிலேயே வள்ளத்தை நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. வள்ளத்திற்கும் கரைக்கும் இடையில் கயிறு மூலம் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கயிற்றில் பிடித்தபடி தீசன் வள்ளத்தினுள் ஏறினான். அவனது கையில் சுழல்துப்பாக்கி இருந்தது. அடுத்து நான் வள்ளத்தில் ஏறினேன். உள்ளேயிருந்த கணேசைப் பார்த்து "கணேஸ்.. இதை வை.." என்றபடி ஒரு பையினைக் கொடுத்தேன். அதற்குள் எனது 45ரக சுழல்துப்பாக்கி இருந்தது. மறுகையில் உபஇயந்திரத் துப்பாக்கி இருந்தது. கணேஸ் எனது பையை வாங்கி உள்ளே வைத்ததுதான் தாமதம், பெரிய அலையொன்று வந்து அடித்ததில் வள்ளம் கவிழ்ந்துவிட்டது. எல்லோரும் கடலில் மூழ்கிவிட்டோம். ஆழமான அக்கடல் பகுதியில் மூழ்கிய எம்மை மிகக் கஸ்டப்பட்டு செம்மலை மக்கள் காப்பாற்றி விட்டார்கள். தீசன்தான் கடைசியாக மீட்கப்பட்டான். நீண்ட நேரம் கடலில் மூழ்கியும் அவன் தனது கைத்துப்பாக்கியை கைவிடவில்லை. எனது கைத்துப்பாக்கி பையுடன் தவறிவிட்டது. சுமார் ஒன்றரை வருடத்திற்கு மேல் இக் கைத்துப்பாக்கியை நான் வைத்திருந்தேன். - எனக்குமுன் கிட்டு இதனை வைத்திருந்தார். அதலால் அதை எடுக்காமல் போக எனக்கு மனம் வரவில்லை. ஆனால் எவ்வளவு தேடியும் அது கிடைக்கவில்லை. வள்ளம் திருமலைக்குப் புறப்பட்டது. திருமலையில் சந்தோசம் எதிர்பார்த்த இடத்தில் வரவேண்டியவர்கள் வரவில்லை. அதனால் வள்ளத்திலிருந்து கரைக்கு நீந்திச் சென்றான் சந்தோசம். நீண்ட நேரம் கடற்பிரயாணம் -முழுமையாக நனைந்த நிலை -எனக்கு ஆஸ்த்மா தொடங்கிவிட்டது. எப்படியோ சந்தோசம் தன்னுடன் தொடர்புள்ளவனைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டான். நாம் திருமலை மண்ணில் கால் பதித்தோம். அங்கு நாம் தங்கியிருந்த வீட்டுக்காரரின் பாதுகாப்புக் கருதி அனைவரும் ஒரு அறைக்குள் முடங்கிக் கொண்டோம். அன்று எம்மைத் திருமலை மண்ணுக்கு கொண்டு சென்ற வள்ளத்தில் வந்த அன்பு, ஜீவன் இருவருமே இன்று வீரச்சாவெய்திவிட்டனர்.

மீண்டும் எமது கடல்வழிப் பயணம் ஆரம்பமாகியது. அதிகாலையில் மூதூருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். அங்கு இளங்கோ எம்மைச் சந்தித்தார். மூதூரிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு எம்மைக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பை இளங்கோவிடம் ஒப்படைத்தான் சந்தோசம். அக்காலத்தில் மூதூரில் எமக்குத் தொடர்புகள் குறைவு. ஈரோஸ் இயக்கமே எங்கும் நிறைந்திருந்தது. கஞ்சிக்குப் பயறுபோல ஆங்காங்கே வேறு சில இயக்கங்களும் இருந்தன. ஆனால் எமது நிலை இப்படியெல்லாம் குறிப்பிடக் கூடியதாகவில்லை. புலிகள் இல்லாததினால் அப்பகுதியைப்பற்றி படையினர் பெரிதாக கவனம் எடுப்பதில்லை. ஆதலால் முதன்முதலாக, பகிரங்கமாக ஆயுதத்துடன் நாம் போகும்போது, மிகவும் அவதானமாக இருக்கவேண்டியிருந்தது. அத்துடன், எந்த ஒரு இயக்க உறுப்பினர் பிடிபட்டாலும் முதன்முதலில் விசாரிப்பது புலிகளைப் பற்றித்தான். ஆகவே, மற்ற இயக்க உறுப்பினருக்குத் தெரியாமல் இருப்பது தான் எமது முக்கிய தேவையாயிற்று. அதனால், கட்டைபறிச்சானில் மரவள்ளிச் சேனைக்குள்ளே பல நாட்களை நகர்த்தினோம். வெளியே போய்ப் பார்க்க வேண்டிய அலுவல்களை இளங்கோ கவனித்தார். அப்படியிருந்தும் ஈரோஸ் இயக்கத்தினர் எம்மை இனங்கண்டு கொண்டனர். அவர்களால் சில அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும், சமாளித்துக் கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டோம். வழியில் பாதை மாறியதால் ஒரு மலையைச் சுற்றிகொண்டு வர நேர்ந்தது. சந்தோசமும், கணேசும் மூதூரிலேயே நின்றனர்.

தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்..